

E DIELA - H KYPIAKH - LA DOMENICA

9 dicembre 2012 - Domenica XXVIII - X di Luca. Concepimento di Sant'Anna, madre della Madre di Dio. Ricordo delle Encenie. Tono III. Eothinon VI.

Gesù guarisce la donna curva
(Icona dipinta da Eleni Protopapadhaki).

1ª ANTIFONA

Agathòn to exomologhìsthe to Kirio,
ke psàllin to onòmati su, Ipsiste.

Tes presvies tis Theotòku, Sòter, sòson imàs.

Shumë bukur është të lavdërojmë Zotin
e të këndojmë ëmrin tënd, o i Lartë.

*Me lutjet e Hyjlindëses, Shpëtimtar,
shpëtona.*

Buona cosa è lodare il Signore, e inneg-
giare al tuo nome, o Altissimo.

*Per l'intercessione della Madre di Dio, o
Salvatore, salvaci.*

2ª ANTIFONA

O Kirios evasilefsen, ev-
prèpian enedhisato, ene-
dhisato o Kirios dhinamin
ke periezòsato.

*Sòson imàs, liè Theù, o
anastàs ek nekròn, psàllon-
dàs si: Allilulia.*

Zoti mbretëron, vishet me
hieshi, Zoti vishet me fuqi
dhe rrethóhet.

*Shpëtona, o Biri i Perën-
disë, * që u ngjalle nga të
vdekurit, * neve që të kën-
dojmë: Allilulia.*

Il Signore regna, si è rive-
stito di splendore, il Signo-
re si è ammantato di fortèz-
za e se n'è cinto.

*O Figlio di Dio, che sei ri-
sorto dai morti, salva noi
che a te cantiamo: Allilulia.*

3ª ANTIFONA

Dhëfte agalliasòmetha to
Kirio, alalàxomen to Theò
to Sotiri imòn.

Effrenèstho ta urània ...

Ejani të gëzohemi në Zotin
dhe t'i ngrëjmë zërin Perën-
disë, Shpëtimtarit tonë.

Le të dëfrejnë qielloret...

Venite, esultiamo nel Signo-
re, cantiamo inni di giubilo
a Dio, nostro Salvatore.

Esultino i cieli...

APOLYTIKION

**Effrenèstho ta urània, *
agalliàstho ta epighia, *
òti epìse kràtos * en vra-
chioni aftù * o Kirios;
epàtise * to thanàto ton
thànaton; * protòtokos**

Le të dëfrejnë qielloret, * të
ngazëllohen të dheshmet, *
sepse mërekul beri * me
krahun e tij Zoti, * se shkeli
vdekjen me vdekjen; * u
ngjallë si i pari i të vdekur-

Esultino i cieli e si rallegrì
la terra, poiché il Signore
operò potenza col suo brac-
cio: calpestando la morte
con la morte, divenne il pri-
mogenito dei morti. Egli ci

ton nekròn eghèneto; * ek kiliàs Àdhu errisato imàs, * ke parèsche to kòsmo * to mèga èleos.

*****

Simeron tis ateknias dhe-smà dhialionde; * tu lo-akim gar * ke tis Annis isakùon Theòs, * par'el-pidha tekìn * aftùs safòs ipischnite Theòpedha; * ex is aftòs etèchthi o aperi-graptos, * vrotòs ghegon-òs, dhi'anghèlu kelèfsas voise afti: Chère, Kecharitomèni, * o Kìrios metà su.

vet; * nga gjiri i Pisès neve na shpëtoi, * edhe jetës i dha * lipisinë e madhe.

*****

Sot zgjidhen vargonjtë e shterpësisë, se Zoti dëgjoji Joakimin dhe Anën, dhe zotohet t'i japë një bijë Hyjnore, prej së cilës lindi i papërshkruari, kur u bë njeri. Prandaj i thirri Ëngjëlli me zë të madh: Gëzohu, o Hirplote, Zoti është me Tyj.

ha scampati dal profundo dell'inferno ed ha accordato al mondo la grande misericordia.

*****

Oggi si spezzano i vincoli della sterilità; Dio, infatti, esaudendo Gioacchino ed Anna, contro ogni speranza, promette loro di generare un adivina fanciulla, dala quale fu dato alla luce l'Incircoscritto, divenuto uomo, che per mezzo dell'Angelo ordinò di gridarLe: Salve o piena di grazia, il Signore è con te.

APOLITIKION DEL SANTO DELLA CHIESA

KONDAKION

Eortàzi sìmeron * i ikumèni * tin tis Ànnis sillipsin * gheghenimènin en Theò, * ke gar afti apekiise * tin ipèr lògon * ton Lògon kii-sasan.

Gjithësia sot kremton * përf-timin * e Anës së Shëjtë * që u bë prej Perëndisë; * sepse dhe kjo përftoi Atë * që lindi Fjalën, në mënyrë të pathënëshme.

Oggi l'universo festeggia il concepimento di Anna avvenuto per opera di Dio, poiché ancor questa concepì colei che in un modo indicibile concepì il Verbo.

APOSTOLO (Gal. 4, 22-27)

- I drejti do të gëzohet në Zotin dhe do të shpresonjë në të.

- Gjegi, o Perëndi, zërin tim kur të lutem.

Këndimi nga letra e Palit Galatjanëvet.

Vëllezër, Avrami patë dy bij: një nga shërbëtorja e një nga e lira. Po ai që leu nga shërbëtorja leu si pas mishit, ai që leu nga e lira leu me anë të së taksurës. Po këto janë thënë si alegori, sepse këto janë të dy dhjatat: njera nga mali Sinà, që lind në shkllavëri, e cila është Agara, sepse Agara është mali Sinà në Arabi, që ka lidhje me Jerusalinin e sotëm, i cili është në shkllavëri bashkë me bijtë e tij. Për kundrazi Jerusalmi ç'është lart, është i lirë dhe është mëma e të gjithë neve; sepse është shkruar: Gëzohu ti, o shtërpë, që nuk lind, nxir zënë e thërrit me harë, ti që nuk ke dhëmbjet e lindjes; sepse bijtë e shkretëtirës janë më shumë se ata t'asaj që ka burrin.

- Il giusto gioirà nel Signore e riporrà in Lui la sua speranza. (Sal. 63,11).

- Ascolta, o Dio la mia voce, ora che ti prego. (Sal. 63,2).

Lettura dalla lettera di Paolo ai Galati.

Fratelli, Abramo ebbe due figli, uno dalla schiava e uno dalla donna libera. Ma quello dalla schiava, è nato secondo la carne; quello dalla donna libera, in virtù della promessa. Ora, tali cose sono dette per allegoria: le due donne infatti rappresentano le due Alleanze; una, quella del monte Sinai, che genera nella schiavitù, rappresentata da Agar, - il Sinai è un monte dell'Arabia -; essa corrisponde alla Gerusalemme attuale, che di fatto è schiava insieme ai suoi figli. Invece la Gerusalemme di lassù è libera ed è la nostra madre. Sta scritto infatti:

"Rallègrati, sterile, che non partorisce; grida nell'allegria tu che non conosci i dolori

Alliluia (3 herë).

- I drejti do të lulëzonjë si palmë, si qitra e Libanit do të shumësohet.

Alliluia (3 herë).

- I mbjellë në shtëpinë e Zotit, do të lulëzonjë në oborret e Perëndisë tonë.

Alliluia (3 herë).

del parto, perché molti sono i figli dell'abbandonata, più di quelli della donna che ha marito".

Alliluia (3 volte).

- Il giusto fiorirà come palma, e crescerà come cedro del Libano. (Sal. 91,13).

Alliluia (3 volte).

- Piantati nella casa del Signore, fioriranno negli atri del nostro Dio. (Sal. 91,14).

Alliluia (3 volte).

VANGJELI (Lc. 13, 10-17) VANGELO

Nd'atë mot, Jisui në një të shtunë ish tue mesuar te një sinagogë. E, njo, ish një grua që kish spirt sëmundje nga tetëmbëdhjetë vjet, dhe ish e kërrusur e s'mund ngrëhej drej. Si e pa Jisui, e thërriti e i tha: Grua, je e shëruar nga sëmundja jote; dhe vu duart mbi atë, e ajo gjithënjëherje u drejtua dhe lavdëronej Perëndinë. Po Kryetari i sinagogës u përgjegj me zëmërim se Jisui e shëroi në të shtunën, e i thoj gjindjes: Janë gjashtë ditë në të cilat duhet të shërbeni, prandaj ndër këto ejani të shërohëni e jo tek dita e së shtunës. U përgjegj prandaj Zoti atij e i tha: Ipokrit, nganjë ndër ju të shtunën nëng e zgjidhën kaun e tij ose gajdhurin nga grazhdi dhe e qellën t'e pōtisënj? Po këtë bilë t'Avraàm̄it, të cilën Satani po e lidhi që prej tetëmbëdhjetë vjetsh, nëng duhej zgjidhur ka kjo lidhje tek dita e së shtunës? E si tha kështu, gjithë kundërshhtarët e tij kishin turp. Po gjindja kish harë për të gjithë punët e lavdishme që bëheshin nga Ai.

In quel tempo Gesù stava insegnando in una sinagoga in giorno di sabato. C'era là una donna che aveva da diciotto anni uno spirito che la teneva inferma; era curva e non poteva drizzarsi in nessun modo. Gesù la vide, la chiamò a sé e le disse: "Donna, sei libera dalla tua infermità", e le impose le mani. Subito quella si raddrizzò e glorificava Dio. Ma il capo della sinagoga, sdegnato perché Gesù aveva operato quella guarigione di sabato, rivolgendosi alla folla disse: "Ci sono sei giorni in cui si deve lavorare; in quelli dunque venite a farvi curare e non in giorno di sabato". Il Signore replicò: "Ipocriti, non scioglie, forse di sabato, ciascuno di voi il bue o l'asino dalla mangiatoia, per condurlo ad abbeverarlo? Questa figlia di Abramo, che satana ha tenuto legata diciott'anni, non doveva essere sciolta da questo legame in giorno di sabato?" Quando egli diceva queste cose, tutti i suoi avversari si vergognavano, mentre la folla intera esultava per tutte le meraviglie da Lui compiute.

KINONIKON

Enite ton Kirion ek ton uranòn; enite aftòn en dis ipsistis. Alliluia.

Lavdëroni Zotin prej qielvet; lavdëronie në më të lartat. Alliluia.

Lodate il Signore dai cieli, lodatelo nell'alto dei cieli. Alliluia.

BESIMI ORTHODHOKS, vëllimi II, ADHURIMI. Shkruar nga Protopresviter Thomas Hopko, përkthyer në shqip nga Arkimandrit Joan Pelushi. Tiranë 1997.

Si presenta il testo albanese, insieme alla traduzione italiana del Rag. Giosafat Capparelli, per una conoscenza della catechesi liturgica della Chiesa Ortodossa di Albania. Attualmente Joan Pelushi è vescovo di Korçë.
(Continuazione)

Ungjilli i Mëngjesit është po ai që këndohet në të gjitha festat e Hyjlidëses, i famshi **Madhërim** prej ungjillit të Shën Llukës, në të cilin Maria thotë: **“Shpirti im madhëron Zotin dhe mendja ime u ngazëllua për Perëndinë, Shpëtimtarin tim, sepse pa përlësinë e shërbëtores së tij, sepse ja, që tani e tutje gjithë brezat do më lumërojnë** (Luca 1:47).

Apostulli i Meshës Hyjnore është pjesa e famshme që flet rreth ardhjes së Birit të Perëndisë në **“formën e një shërbëtori dhe i ngjashëm me njerëzit”** (Filipianët 2:5-11) dhe Ungjilli është po ai i kënduar në të gjitha festat e Hyjlindëses: Gruaja nga turma lavdëron Nënë e Jisuit dhe Zoti vetë i përgjigjet, se e njëjta lumëri që po merr nëna e tij, i takon të gjithë atyre **“që e dëgjojnë fjalën e Perëndisë dhe ruajnë atë”** (Luca 11:27-28).

Kështu, në festën e Lindjes së Hyjlindëses, si në të gjitha kremtimet liturgjike të Nënës së Zotit, ne shpallim dhe kremtojmë, që me anë të dashamirësisë së Perëndisë ndaj njerëzimit, **çdo i krishterë** merr po atë që ka marrë Hyjlindësja, “mëshirën e madhe”, e cila i jepet personave njerëzore, për arsye të lindjes së Krishtit prej Virgjëreshës.

Il Vangelo del Mattutino è quello che si acclama in tutte le celebrazioni della Vergine. Il celebre **Magnificat** dal Vangelo di San Luca, nel quale Maria dice: **“L’anima mia magnifica il Signore, e lo spirito mio gioisce in Dio, mio salvatore! Perché ha rivolto i suoi sguardi all’umiltà della sua serva. Ed ecco che fin d’ora tutte le generazioni mi chiameranno beata** (Luca 1,47).

La lettura degli Atti degli Apostoli durante la Divina Liturgia, riguarda il noto passo che narra la venuta del Figlio di Dio nella **“forma di schiavo e simile agli uomini”** (Filippesi 2, 5-11) e la lettura del Vangelo comprende i versetti che si acclamano in tutte le feste della Vergine: la Donna, tra la folla, glorifica la Madre di Gesù e il Signore stesso le risponde, che la stessa beatitudine che riceve sua madre, spetta a tutti coloro che **“ascoltano la parola di Dio e la mettono in pratica”** (Luca 11, 27-28).

Così, nella festa della Natività della Beata Vergine, come anche in tutte le altre celebrazioni liturgiche rivolte alla Madre del Signore, noi proclamiamo e festeggiamo che, per mezzo dell’amore che Dio ha verso gli uomini, **ogni cristiano** riceve ciò che ha ricevuto la Vergine, “la grande grazia”, che viene elargita all’umanità grazie alla nascita di Cristo dalla Vergine.

(Continua)